

Janka,

písal sa september 1966, keď sme sa po prvýkrát stretli a spoznali. Stala si sa jednou z 21 žiačok 1.B triedy Konzervatória v Bratislave, nezabudnuteľnej triedy profesorky Marqartovej a najmladšou členkou nášho formujúceho sa kolektívu. Nikto z nás vtedy nevedel, čo nás na tejto škole (a v živote vôbec) čaká, no vedeli sme, že to závisí najmä od nás samotných. Od našej usilovnosti, vôle vzdelávať sa, trpezlivosti a vytrvalosti pri každodennom cvičení hry na klavíri, nástroji, ktorý sme si zvolili za svojho celoživotného partnera. Patrila si po každej stránke k excelentným žiakom triedy a bola si vzorom nám ostatným. Nebolo teda náhodou, že si svoje štúdium na škole ukončila vo svojom odbore priznaním titulu „Najlepší absolvent roka“.

To sa však už písal rok 1972 a naše životné cesty sa na istý čas rozišli nevediac, že sa po čase opäť (a na tej istej škole) stretnú. To však už v úlohách pedagógov. Stali sme sa (spolu s Ankou, Tiborom a Petrom z tej istej triedy, ale tiež s mnohými ďalšími bývalými študentmi z vyšších či nižších ročníkov školy) na niekoľko desaťročí kolegami, snažiacimi sa sami ďalej odovzdávať svoje vedomosti a schopnosti stovkám ďalších adeptov hudby a umenia. Aj v tomto si bola vždy našim príkladom. Najmä svojou prísnosťou a zodpovednosťou, teda vlastnosťami, pre ktoré Ťa plne rešpektovali a mali radi ostatní kolegovia i študenti. Svojmu povolaniu hudobného pedagóga si odovzdala kus seba, kus svojho života. A kontakty so školou si (na rozdiel od mnohých iných) udržiavala aj v čase, keď si už svoju dráhu profesorky Konzervatória ukončila.

Nečakane, ako blesk z jasného neba, pred niekoľkými dňami prišla však smutná správa, ktorá nesmierne zarmútila všetkých, čo sme Ťa poznali a mali radi. Správa o Tvojej smrti. Žiaľ, nezostáva nám nič iné, len sa s tým zmieriť. Zmieriť sa s tým, že už viac neprídeš ani na ďalšie stretnutie bývalej triedy, ktorých bolo doteraz 21 (!) a Ty si sa príkladne zúčastnila takmer všetkých. To ďalšie už bude, žiaľ, bez Teba... Budeš nám tam (a nielen tam) všetkým veľmi - veľmi chýbať...

Janka, ubezpečujem Ťa však, že v našich srdciach a krásnych spomienkach na kus života, prežitého spolu s Tebou, žiješ i naďalej.

/V mene spolužiakov a priateľov SH/